

PESEM O DVEH VELIKIH GREŠNIKIH

IZ EPA »KOMU SE V RUSIJI DOBRO GODI?«

N. A. NEKRASOV

*Bogu Gospodu skažimo čast,
staro vam zgodbo povem;
pravil jo meni je samemu
oče menih Nikodem.*

*Bilo je dvanajst razbojnikov,
Kudejar njih ataman.
Bil je oropan od njih in ubit
marsikateri kristjan.*

*Mnogo so plena naropali,
skrival jih gozdni je svet.
V Kijevu zase je Kudejar
vgrabil najlepšo deklet.*

*Z ljubico to si je krajšal dan,
ropat je hodil na noč;
a iznenada v razbojniku
vest prebudi se nekoč.*

*Bil je ob spanje; moril ni več,
ropal ni več, niti pil.
Prikazovali so se mu vsi,
vsi, kar jih kdaj je pobil.*

*Dolgo boril se je človek-zver,
dolgo se z Bogom dajal.
Glavo odsekal je ljubici,
z nožem pajdaša zaklal.*

*Vest ga je vendar premagala,
tolpo razgnal je skesan,
nož pod rakito v zemljó zaryl,
plen svoj razdal je cerkvam.*

*Romal je grešnik na božji grob,
da se mu duša vmiri.
Móli, posti se, časti Boga —
vest kakor prej ga teži.*

*Starec, v obleki puščavniški,
vrne se grešnik domov.
Tu se umaknil je v temen gozd,
hrast si izbral je za krov.*

*Molil h Gospodu je noč in dan,
prosil obupan, ubog:
»Muči, trpinči telo, Gospod,
dušo le reši mi, Bog!«*

*Bog se usmilil je grešnika,
rešno pokazal mu pot;
ko je puščavnik v molitvi bdel,
sla mu poslal je Gospod.*

*Rekel je: »Da si ta hrast izbral,
hotel sam Bog je tako.
Z nožem, s katerim si prej moril,
reži, podri to drevo!*

*Težko ti delo izbral je Bog,
dobro boš zanj nagrajen:
ko se bo zrušil ta stari hrast,
grehov boš osvobojen!«*

*Zmeril je deblo naš samotar,
z dvema ga ne bi objel.
Še je pomolil in nož je vzel,
rezati hrast je začel.*

*Reže in reže, a trd je hrast,
milosten, dober je Bog.
Leta tekó — a spokorniku
delo težkó gre spod rok.*

*Bog ve, če kdaj bo podrl hrast,
star je, bolan, komaj živ.
Tu je potreba železnih sil,
on pa je sključen in siv.*

*Reže — v srce se mu plazi dvom;
takrat nekdo zakriči:
»Starec, hej slišiš, kaj delaš tu?« —
V strahu brž križ naredi,*

*pôtlej pogleda — pred njim stoji
v sedlu Gluhovski, graščak,
bogat, mogočen, da vsenaokrog
njemu nihčè ni enak.*

*Starec pogosto je čul o njem,
da ima trdo srce.
Da sprebrnil bi grešnika,
svojo mu zgodbo pove.*

*Takrat graščak se zakrohota:
»Kaj odrešenje mi mar!
Ženske, le to je užitek moj,
vino in čast in denar!*

*Živi, moj starček, kot jaz živim:
mučim, obešam, morim
kmete tlačane, a vse noči
trdno in mirno prespim!«*

*Čudež zgodi se s puščavnikom,
v besnosti kri mu vzkipi,
plane h graščaku Gluhovskemu,
nož mu v srce zasadi.*

*V hipu, ko pan je s krvjo oblit
padel na sedlo z glavó,
padel je s hruščem in truščem hrast,
padlo je silno drevo.*

*Padel je hrast in puščavniku
grehi so padli s srca! ...
Da bi odrešil nekoč še nas,
vdano molímo Boga!*

(Ob šestdesetletnici smrti N. A. Nekrasova prevedel Mile Klopčič.)

SLOVENSKA GLASBENA AKADEMIJA

MARIJAN LIPOVŠEK

Leta 1936. je meseca junija slavil državni konservatorij v Ljubljani 10letnico obstoja. Že sledečo jesen se je začelo v glasbenih in izven-glasbenih krogih gibanje, ki je šlo za tem, da bi se ustanovila v Ljubljani glasbena akademija. Ker je ta želja in zahteva tako važna za slovensko glasbeno kulturo, hočem na kratko podati osnovne misli tega gibanja.

Šolsko-administrativni ustroj ljubljanskega konservatorija je v glav-nem povzet po zagrebški glasbeni šoli in akademiji. Država je prevzela konservatorij tako, da je izprva poddržavila nekatere učne moči, katerih število znaša sedaj okrog 15. Sčasoma je začela država plačevati tudi najemnino za prostore, za kurjavo, razsvetljavo i.t.d., torej vse tiste izdatke, ki jih ima itak vsaka šola predvidene v svojem proračunu. Razlika med normalno ustanovljeno šolo in med našim konservatorijem je pa ta, da je vsaka šola z z a k o n o m postavljena, kar naš konserva-torij ni. Glasbena Matica, ki je konservatorij ves čas upravljala, je z diplomatsko spretnostjo dosegla v Beogradu vsaj proračunsko poddržav-ljenje, kajti zavedala se je, da bi zahteva po zakonsko utemeljenem zadostnem proračunu naletela v Béogradu, kjer niso hoteli